

תת"ע (חיפה) 3265-07-24 - מדינת ישראל נ' לוי ליאל

תת"ע (חיפה) 3265-07-24 - מדינת ישראל נ' לוי ליאלשלום חיפה

תת"ע (חיפה) 3265-07-24

מדינת ישראל

נגד

לוי ליאל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[28.12.2024]

כבוד השופט אור לרנר

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של הנאשם.

לאחר עיון ושקילה נחה דעתי כין די הבקשה להידחות.

כידוע, שגגה אשר גרמה לאי התייצבות "אינה מהווה "סיבה מוצדקת לאי התייצבותו" לדיון, ואינה מצדיקה ביטול פסק

דין שניתן בהעדר הנאשם" [רע"פ 1446/14 ריאד אסדי (26.3.14) ור' לאחרונה רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ'

סאלם (25.3.18- להלן: "עניין סאלם").]

הדבר נכון גם לגבי שגגה של עורך דין, שהרי כבר נפסק כי "דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך-הדין המייצג

נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו" (רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל

החלטה [2.10.13]).

ממילא, גם אם מסר הנאשם את התיק לטיפול עורך דינו, או אחר מטעמו, הדבר אינו פוטר אותו מלברר אודות התיק,

להתייצב לדיון ולוודא כי התיק מטופל כפי רצונו. ר' לעניין זה עפ"ת 7308-07-23 אבו דהוק (22.1.24):

"המערער המשיך בדרכו, וגם לאחר שמינה לעצמו סנגור, התעלם מחובתו להתייצב לדיון. ראוי להדגיש כי משמעות

זכות הייצוג היא הזכות להתייצב בבית המשפט בלוויית עו"ד. בעל דין המיוצג על ידי עו"ד נדרש להתעניין אצל בא-כוחו

מה עולה בגורלו של ההליך. בעל דין אינו רשאי לנתק קשר עם סנגורו, להתעלם מחובותיו במסגרת ההליך, לא

להתייצב לדיון ולאחר מכן לצפות כי תישמע טענתו לפיה לא ידע על המתרחש".

משכך, לא היה טעם מוצדק לאי התייצבותו של הנאשם, או מי מטעמו לדיון.

גם טענת המבקש כי אמו היא שנהגה ברכב מועד ביצוע העבירה, אינה מצדיקה הבקשה. עיון בתצהירים של המבקש

ושל הגב' צוקרמן קורן מלמד כי המדובר בצתצהירים לקוניים, אשר אינם נתמכים במסמכים או ראיות אחרות ואינם

מבססים ברמה הנדרשת את היות הרכב בחזקתה. ר' לעניין זה הדברים שנאמרו, אף הם, ברע"פ 8427/17 אמנון

סאלם (25.3.18):

כאמור, אין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיוות דין (עניין נג'אר). בעניין סמארה, טען המבקש כי אדם אחר

נהג ברכבו במועד ביצוע העבירה, ולראיה צורף תצהירו של אותו אדם. נקבע, כי אין בכך די על מנת לבסס טענה של

עיוות דין, שכן "תצהירו של מר יוסף סמארה, אשר ממנו עולה כי הוא ביצע את העבירה, הינו תצהיר סתמי, ואין

בתוכו כדי להעיד באילו נסיבות בוצעה העבירה, וכיצד זכור למגיש התצהיר מה היו מעשיו... כשנה טרם הגשתו של

התצהיר" (וראו גם, רע"פ 2754/12 ביסמוט נ' מדינת ישראל (19.4.2012)).

הדברים נכונים במיוחד שעה שמדובר בעבירה שנעברה יותר משנה וחצי בטרם נחתמו התצהירים.

הבקשה נדחת ופסק הדין יעמוד על כנו.

זכות ערעור כחוק.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ז כסלו תשפ"ה, 28 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.